

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 221.731 van 13 december 2012

in de zaak A. 200.828/VII-38.140.

In zake :

1. Nico TERRY
2. Els FROYEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Deketelaere
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de NV VIJVARCO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6, bus 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 juni 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 18 april 2011 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 8 juli 2010, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Vijvarco voor het verder exploiteren en veranderen van een varkenshouderij, gelegen aan de Vierschareststraat 27 te

Damme, gedeeltelijk gegrond worden verklaard, de beroepen beslissing wordt gewijzigd en de gevraagde vergunning, mits het opleggen van een aantal bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden, wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 215.847 van 20 oktober 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ingewilligd.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 19 december 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 november 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mario Deketelaere, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Meindert Gees, die loco advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De NV Vijvarco exploiteert een veeteeltbedrijf aan de Vierscharestraat 27 te Damme. Zij beschikt daartoe over vergunningen voor het houden van in totaal 197 zeugen en 1.380 mestvarkens, geldig tot 1 september 2011.

3.2. Op 7 januari 2010 dient zij een milieuvergunningsaanvraag in, hoofdzakelijk met het oog op de verdere uitbating van haar varkenshouderij. De aanvraag strekt er tevens toe twee mestvarkens om te ruilen voor twee beren.

3.3. Bij besluit van 8 juli 2010 verleent de deputatie van de provincie West-Vlaanderen de gevraagde vergunning.

3.4. Tegen de voormelde beslissing worden verscheidene administratieve beroepen ingesteld, onder meer door de huidige verzoekende partijen.

3.5. In het kader van de administratieve beroepsprocedure worden een aantal adviezen verleend. Zo brengt de afdeling Milieuvergunningen een

ongunstig advies uit. De Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert dan weer voorwaardelijk gunstig.

Voorafgaand aan het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie hebben de verzoekende partijen een geurstudie neergelegd, waarin wordt geconcludeerd dat voor 21 omliggende woningen, waaronder deze van de verzoekende partijen, structurele geurhinder wordt verwacht. Ook de exploitant heeft een geurstudie neergelegd, met als gunstige conclusie dat, mits het nemen van de erin voorgestelde milderende maatregelen, de geurhinder afneemt voor de omliggende woningen.

3.6. Bij schrijven van 7 januari 2011 maken de verzoekende partijen aan de verwerende partij hun opmerkingen over aangaande de door de exploitant neergelegde geurstudie.

3.7. Met een besluit van 18 april 2011 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de ingediende beroepen gedeeltelijk gegrond en wijzigt zij de beroepen beslissing. Aan de vergunning worden de volgende bijzondere voorwaarden toegevoegd :

- het reeds aanwezige groenscherm wordt verder uitgebreid; voor de aanwezige berm wordt gezorgd voor de aanplant van een dubbele rij lindebomen, samen met nog een extra groenscherm;
- er wordt frequent een geurreducerend product op basis van micro-organismen op het mestoppervlak aangebracht;
- de ventilatiekokers in de mestvarkensstallen 1 en 2 worden verlengd tot een hoogte van 6 meter".

Het thans bestreden besluit van 18 april 2011 is onder meer als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de inrichting in eerste aanleg werd vergund; dat hiertegen 5 beroepen werden aangetekend; dat de bezwaren vooral betrekking hebben op de overmatige geurhinder; dat deze geurhinder volgens de beroepsindieners de laatste jaren nog is toegenomen; dat de geurhinder vooral optreedt bij

zuid-zuidoostenwind; dat de exploitant in het kader van de vorige uitbreiding in 1996 verklaard heeft bereid te zijn om de ammoniak- en geuruitstoot te beperken; dat hij daartoe milieukokers zou plaatsen en dat hij een investering zou doen om de ammoniakuitstoot te beperken tot 30%; dat hij stelde om uiteindelijk een reductie van 60% te willen bekomen; dat de exploitant echter nergens kan aantonen dat deze reducties daadwerkelijk zijn doorgevoerd; dat de waarnemingen van de buurtbewoners het tegendeel suggereren;

Overwegende dat er in het verleden een resem klachten werden ingediend omtrent onaanvaardbare geurhinder bij de afdeling Milieu-inspectie buitendienst West-Vlaanderen; dat de laatste dateren van 18 september 2008, 21 september 2008, 28 september 2008, 8 februari 2009 en 8 juni 2009; dat de afdeling Milieu-inspectie naar aanleiding hiervan de voorbije 2 jaar 15 plaatsbezoeken heeft uitgevoerd teneinde de situatie te kunnen inschatten; dat tijdens deze bezoeken meestal geen onaanvaardbare geurhinder werd vastgesteld; dat op 13 februari 2010 bij een O-OZO wind wel een hinderlijke geur werd vastgesteld;

Overwegende dat de aanhoudende klachten in het kader van de voorbije milieuvergunningaanvragen en bij de afdeling Milieu-inspectie niet zomaar kunnen genegeerd worden; dat de exploitant geen bijkomende maatregelen voorstelt ondanks deze klachten; dat hij ook nergens kan aantonen dat de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden; dat ook de klachten van de verschillende buurtbewoners suggereren dat dit niet het geval is; dat het dus dringend tijd is dat het geurklimaat in de omgeving van het bedrijf objectief in kaart wordt gebracht; dat dit alleen kan gebeuren door het uitvoeren van een geurstudie;

Overwegende dat de exploitant op 19 oktober 2010 een geurstudie overhandigt aan de afdeling Milieuvergunningen; dat daaruit blijkt dat de geurconcentratie ter hoogte van 16 woningen boven de norm van 10 Oue/m³ ligt; dat gezien deze resultaten de exploitant bereid is om extra maatregelen te nemen binnen de lijst van Best Beschikbare Technieken; dat, gezien de stallen op het bedrijf reeds uit oudere constructies bestaan, het financieel niet haalbaar is om in de huidige constructies een luchtwasser en/of biobed en/of andere methode voor luchtwassing te installeren; dat de exploitant echter op zoek is gegaan naar andere maatregelen teneinde de geurconcentraties ter hoogte van de referentiepunten verder te beperken in de toekomstige situatie;

Overwegende dat de exploitant bereid is het reeds aanwezige groenscherm uit te breiden; dat er in de huidige situatie reeds in belangrijke mate een groenscherm aanwezig is op het bedrijf; dat de exploitant zal zorgen voor een bijkomende verruiming van het groenscherm; dat voor de aanwezige berm onder andere zal gezorgd worden voor de aanplant van een dubbele rij lindebomen, samen met nog een extra groenscherm; dat het effect van deze verruiming van het groenscherm wordt begroot op een geurreductie van 12% op de uitgaande stallucht van stal 1 en stal 2;

Overwegende dat de exploitant er daarnaast zal op toezien dat er frequent een geurreducerend product op het mestoppervlak wordt aangebracht; dat dit product werkt op basis van micro-organismen die de belangrijke eigenschap hebben zich te voeden met de geurcomponenten in de mest en zo de omzettingen in mest bevorderen en de fermentatie efficiënter maken; dat als

gevolg hiervan een lagere geuremissie wordt bekomen; dat het effect van het gebruik van de micro-organismen wordt begroot op een geurreductie van 20% van de uittredende stallucht;

Overwegende dat de exploitant er tenslotte zal voor zorgen dat de ventilatiekokers in de mestvarkensstallen 1 en 2 zullen verlengd worden; dat de hoogte van de ventilatiekokers momenteel 4,65 meter bedraagt; dat in de toekomstige situatie de 6 kokers in elke stal zullen uitgelengd worden tot een hoogte van 6 meter; dat hierdoor de stallucht op een grotere hoogte wordt uitgestoten dan in de huidige situatie en er dus sprake is van een verdunningseffect; dat als gevolg hiervan er een lagere geurconcentratie is ter hoogte van de woningen;

Overwegende dat mits het nemen van de hierboven aangehaalde maatregelen de geurhinder voor de omliggende woningen na de hernieuwing zal afnemen; dat er dus geen reden toe bestaat aan te nemen dat de omringende woningen nog zullen te maken hebben met overmatige geurhinder; dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de hernieuwing toe te staan".

IV. Onderzoek van het tweede onderdeel van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In het tweede onderdeel van het eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 52, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van de artikelen 4.1.2.1 en 4.1.3.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), van de materiële en formele motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet).

Zij zetten uiteen dat zowel de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie als het bestreden besluit volledig voorbijgaan aan de opmerkingen in het administratief beroepschrift en van de afdeling Milieuvergunningen dat de aanvraag de nodige voorstellen en maatregelen ontbeert die moeten garanderen dat de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt en dat het bestreden besluit evenzeer volledig voorbijgaat aan de in

opdracht van de verzoekende partijen op 1 oktober 2010 overgemaakte geurimpactstudie, aan het aanvullend schrijven van de verzoekende partijen van 7 januari 2011 houdende opmerkingen op het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie en repliek op de geurstudie uitgevoerd in opdracht van de exploitant en aan de argumenten van de verzoekende partijen die zouden aantonen dat de door de exploitant voorgestelde maatregelen geenszins beantwoorden aan de Beste Beschikbare Technieken (hierna : BBT). De verzoekende partijen stellen dat het bestreden besluit zonder enig kritisch onderzoek de door de exploitant voorgestelde maatregelen oplegt als bijzondere vergunningsvoorwaarden. Zij zijn dan ook van mening dat het bestreden besluit blijk geeft van een manifest motiveringsgebrek en voorbijgaat aan de verplichting voor de exploitant om, overeenkomstig artikel 4.1.3.2 van Vlarem II, als normaal zorgvuldig persoon steeds alle nodige maatregelen te nemen om geurhinder te vermijden.

5. De verwerende partij antwoordt dat het feit dat in het bestreden besluit de redenering van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie wordt overgenomen niet betekent dat geen eigen motivering wordt gegeven en dat de formele motiveringsplicht niet vereist dat op elk argument aangevoerd in het beroepsschrift een antwoord moet worden geformuleerd. De verwerende partij betoogt voort dat de toepassing van de BBT inhoudt dat de exploitant al wat technisch en economisch haalbaar is, moet doen om milieuschade te vermijden, dat het gebruik van ammoniakemissiearme stallen bij de loutere hernieuwing van een milieuvergunning, hetgeen niet is voorzien in Vlarem II, niet als BBT kan worden opgedrongen, dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de opgelegde maatregelen niet tot de BBT behoren en dat de deugdelijkheid van die maatregelen wel degelijk onderzocht is, hetgeen blijkt uit de neergelegde geurstudie die de effecten ervan in detail onderzoekt. Wat de vermeende schending van artikel 4.1.3.2 van Vlarem II betreft, stelt de verwerende partij de relevantie van die bepaling in vraag in het licht van het bestreden besluit en wijst zij erop dat het dossier geen enkele indicatie bevat dat de vergunninghouder tijdens de exploitatie niet als een normaal zorgvuldig persoon zal handelen.

Zij stelt voorts dat het de Raad van State niet toekomt om de inhoud van het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie te beoordelen en zich aldus met de grond van de zaak in te laten. Ook merkt zij op dat de bijkomende opmerkingen van de verzoekende partijen, overgemaakt op 7 januari 2011 en dus ruim twee maanden na voormeld advies, onmogelijk nog in de beslissingsprocedure konden worden betrokken en dat de geurproblematiek geen steun vindt in het dossier, aangezien de burens hebben verklaard nog nooit abnormale hinder te hebben ondervonden, geen enkele objectieve vaststelling van abnormale geurhinder heeft plaatsgevonden, terwijl er enkel klachten van de verzoekende partijen voorliggen, waaraan echter nooit enig gevolg is gegeven. Ten slotte valt volgens de verwerende partij niet in te zien op welke wijze het bestreden besluit behept zou zijn met een tegenstrijdigheid, nu volgens dat besluit een geurstudie het geurklimaat objectief in kaart moet brengen, er vastgesteld wordt dat dergelijke geurstudie voorligt en de maatregelen voorgesteld in die studie zelfs als bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd.

6. In hun memorie van wederantwoord dupliceren de verzoekende partijen dat de Raad van State in het schorsingsarrest van 20 oktober 2011 heeft geoordeeld dat het geurklimaat in de omgeving van de betrokken inrichting niet voldoende objectief in kaart is gebracht, precies omdat de door hen voorgelegde geurstudie en de bevindingen in het schrijven van 7 januari 2011 niet in de beslissing zijn betrokken en aldus de geurstudie van de exploitant en de erin voorgestelde maatregelen niet het voorwerp zijn geweest van een tegensprekelijk en objectief debat. Daarnaast merken zij op dat de verwerende partij pas drie maanden na het schrijven van 7 januari 2011 het bestreden besluit heeft genomen, zodat zij over voldoende tijd beschikte om een bijkomend advies in te winnen. De verzoekende partijen besluiten dat in voormeld schorsingsarrest de Raad van State niet alleen heeft geoordeeld dat de geurhinder reëel is, maar ook dat hij voldoende ernstig is om de schorsing van de bestreden milieuvergunning te verantwoorden.

7. De tussenkomende partij betoogt dat, gelet op de afwezigheid van enige vaststelling van structurele geurhinder, de uitgevoerde geurstudie die de mogelijke hinder in kaart brengt en de erin voorgestelde maatregelen waarvan de impact werd onderzocht en becijferd, het bestreden besluit op pertinente en draagkrachtige motieven steunt, dat het niet kunnen instemmen met de door de verwerende partij gemaakte beoordeling van de geurproblematiek niet betekent dat het bestreden besluit onvoldoende zou zijn gemotiveerd, dat het opleggen van bijzondere exploitatievoorwaarden op zich een duidelijk antwoord vormt op de voortdurende klachten van de verzoekende partijen inzake geurhinder, dat zij niet inziet hoe uit het niet expliciet antwoorden op de door de verzoekende partijen voorgelegde geurstudie kan worden afgeleid dat geen objectieve geurstudie zou voorliggen die de beweerde geurhinder in kaart brengt, dat zij immers zelf een geurstudie heeft laten opmaken terwijl de laattijdige kritiek van de verzoekende partijen op die studie niet meer concreet betrokken kon worden bij de besluitvorming. Ten slotte merkt de tussenkomende partij op dat artikel 4.1.2.1 van Vlarem II geen relevantie vertoont voor de beoordeling van de zaak, aangezien de verplichting voor de exploitant om als een normaal zorgvuldig persoon alle mogelijke hinder te vermijden betrekking heeft op het toezicht en handhaving van de vergunning.

8. In haar laatste memorie wijst de verwerende partij erop dat zij naar aanleiding van het schrijven van 7 januari 2011 de afdeling Milieuvergunningen heeft verzocht om de bijkomende argumenten van de verzoekende partijen te evalueren, dat de afdeling Milieuvergunningen op 29 maart 2011 heeft geantwoord dat rekening houdend met de voorgestelde maatregelen er "geen reden is om aan te nemen dat de omringende woningen te maken zullen hebben met overmatige geurhinder", dat de door de verzoekende partijen neergelegde geurstudie geen advies is in de zin van artikel 20 van Vlarem I, dat enkel het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie verplicht bij de beoordeling moest worden betrokken en dat het zich inlaten met de juistheid of volledigheid van dat advies de grens van de marginale toetsing overschrijdt.

9. De tussenkomende partij laat in haar laatste memorie nog gelden dat de beroepsprocedure niet op tegenspraak wordt gevoerd en dat de kritiek van een partij op een neergelegde geurstudie die gedurende de adviesprocedure reeds objectief werd bevonden niet ten volle moet worden beantwoord in de eindbeslissing. Zij acht het onbillijk en onwerkbaar om in die beslissing uitvoerig te moeten antwoorden op bijkomende nota's die meer dan twee maanden na het afsluiten van de adviesprocedure zijn overgemaakt.

Beoordeling

10. Artikel 52, 3°, b), van Vlarem I bepaalt dat de uitspraak in beroep door de bevoegde Vlaamse minister "een gemotiveerde beslissing" moet bevatten "over de aanspraken en bezwaren die door de indiener(s) van het beroep werden gesteld".

Luidens artikel 2 van de motiveringswet moeten alle bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk worden gemotiveerd en luidens artikel 3 van de motiveringswet moet de motivering de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en moet de motivering afdoende zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

11. De verzoekende partijen hebben in hun beroepschrift tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 8 juli 2010 uitvoerig gewezen op de geurhinderproblematiek van de inrichting in kwestie.

12. Door te overwegen dat het "dringend tijd is" dat het geurklimaat in de omgeving van het bedrijf "objectief" in kaart wordt gebracht en tegelijkertijd de vergunning te verlenen voor de maximale termijn van twintig jaar op grond van

een op 21 oktober 2010 door de vergunningsaanvrager ingediende geurstudie, is het bestreden besluit gebrekkig gemotiveerd.

De resultaten van bedoelde geurstudie en de effectiviteit van de erin voorgestelde maatregelen om de geurverspreiding in de omgeving te verminderen, zijn, zoals hierna zal blijken, immers niet het voorwerp geweest van een gedegen tegensprekelijk debat.

In dit verband wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen als eerste een geurstudie hebben laten uitvoeren. Met een brief van 1 oktober 2010 hebben zij het verslag over de "Uitvoering van een geuronderzoek rond een varkensbedrijf in Damme gelegen in de Vierscharestraat", opgesteld door een erkend MER-deskundige in de discipline "Lucht", aan de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie meegedeeld. Die geurstudie concludeert dat de "vooropgestelde grenswaarde van $10 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ (als 98-percentiel) voor 21 woningen gelegen in het nabije woongebied met landelijk karakter overschreden wordt" en dat voor deze woningen "structureel geurhinder verwacht (kan) worden". Pas tijdens de zitting van de Gewestelijke Milieuvergunningcommissie van 5 oktober 2010 heeft de exploitant zelf een geurstudie aangekondigd. De bewuste geurstudie werd op 19 oktober 2010 uitgevoerd door het studie- en adviesbureau Creafarm BVBA. Op 21 oktober 2010 werd ze bezorgd aan de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Vervolgens heeft de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie op 26 oktober 2010 geadviseerd de gevraagde milieuvergunning te verlenen mits de geurhinderbeperkende maatregelen, zoals voorgesteld in voormelde geurstudie, worden opgevolgd. Uit het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie blijkt niet dat de geurstudie van de verzoekende partijen betrokken werd bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag. Daarenboven blijkt dat de verzoekende partijen, op gezag van een MER-deskundige in de discipline "Lucht", de parameters en de methodiek bekritisieren van de geurstudie die in opdracht van de exploitant werd uitgevoerd. Zij hebben hun bevindingen en standpunten ter zake op 7 januari 2011 ter kennis gebracht van de afdeling Milieuvergunningen en van de Gewestelijke

Milieuvergunningscommissie.

Derhalve staat niet vast dat het geurklimaat in de omgeving van het bedrijf objectief in kaart werd gebracht opdat de verwerende partij met de daartoe vereiste waarborgen van deskundigheid, heeft kunnen besluiten dat de hinder van de exploitatie het aanvaardbare niet zal overschrijden.

13. Het vereiste om bij de hernieuwing van de vergunning van een bestaande varkenshouderij de geurhinder objectief in kaart te brengen, in geval de exploitatie in het verleden aanleiding heeft gegeven tot geurklachten van omwonenden - te dezen spreekt het bestreden besluit over een "resem" klachten - is niet overdreven in het licht van de beoordelingsmethodiek waaraan de bevoegde Vlaamse minister intussen zelf gestalte heeft gegeven met de omzendbrief LNE 2012/1 van 29 juni 2012 over "Milderende maatregelen voor geuremissies die afkomstig zijn van bestaande varkens- en pluimveestallen in Vlaanderen" (Belgisch Staatsblad 16 augustus 2012).

Het middelonderdeel is, in de aangegeven mate, gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 18 april 2011 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 8 juli 2010, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Vijvarco voor het verder exploiteren en veranderen van een varkenshouderij, gelegen aan de Vierscharestraat 27 te Damme, gedeeltelijk gegrond worden verklaard, de beroepen beslissing wordt gewijzigd en de gevraagde vergunning, mits het opleggen van een aantal bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden, wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien december tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin